

Sygn. akt VI GC 1334/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 03 października 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w R.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w R. kwotę 14 742,28 (czternaście tysięcy siedemset czterdzieści dwa złote dwadzieścia osiem groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 4 398,31 złotych za okres od dnia 06 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 4 744,10 złotych za okres od dnia 08 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 5 547,81 złotych za okres od dnia 08 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 52,06 złotych za okres od dnia 08 września 2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w R. kwotę 3 917 złotych (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1334/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 08 września 2017 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwoty 14 742,28 złotych wraz z odsetkami ustawowymi

za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 4 398,31 złotych za okres od dnia 06 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, 4 744,10 złotych za okres od dnia 17 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty i 5 547,81 złotych za okres od dnia 09 marca 2017 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 52,06 złotych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 09 czerwca 2015 roku zawarł z pozwanym umowę sprzedaży energii elektrycznej na potrzeby prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej. Pomimo upływu terminów płatności oraz wezwania do dobrowolnej zapłaty, pozwany nie uiszczył należności opiewających na łączną kwotę 14 742,28 złotych wynikających z faktur numer (...) i noty obciążeniowej numer (...).

Nakazem zapłaty z dnia 18 września 2017 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt V GNC 4479/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Rzeszowie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wniósł o oddalenie powództwa przyznając, że zawarł z powodem umowę sprzedaży energii elektrycznej na okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku. Po tym okresie pozwany z uwagi na otrzymanie bardziej atrakcyjnej ceny energii skorzystał z przysługującego mu prawa do zmiany sprzedawcy i od dnia 01 stycznia 2017 roku powód nie był już sprzedawcą energii elektrycznej dla pozwanego. Pozwany zaprzeczył, że otrzymał od powoda załączone do pozwu faktury o numerach (...) wskazując, że pozwany zgłaszał powodowi w tym zakresie kilkakrotnie reklamacje telefonicznie, jak i drogą elektroniczną. Pozwany zarzucił, że powód nie dołączył do pozwu dowodów dostarczenia faktur stwierdzających doręczenie ich pozwanemu, przez co nie wykazał, iż te faktury w ogóle dostarczył do pozwanemu. Dostarczenie zaś tych dokumentów należało do obowiązków powoda, których nie dopełnił pomimo kilkakrotnych wezwań.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 czerwca 2015 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w R. jako sprzedawca zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. jako odbiorcą umowę sprzedaży energii elektrycznej dla odbiorców z grup taryfowych A, B.

Zgodnie z umową sprzedawca zobowiązał się względem odbiorcy do sprzedaży, a odbiorca do zakupu energii przeznaczonej na potrzeby odbiorcy w ilościach i strukturze oraz na warunkach określonych w załączniku numer 1 i numer 2 do umowy (§ 1 ust. 2 umowy). W rozliczeniu za sprzedaną energię stosowane miały być ceny określone w załączniku numer 1. Ceny te były cenami netto, do których doliczany miał być podatek od towarów i usług według obowiązującej stawki (§ 4 ust. 1 umowy).

Płatność należności sprzedawcy za energię dostarczoną w poszczególnych okresach rozliczeniowych miała być realizowana na podstawie wystawionej faktury. Odbiorca, o ile postanowienia załącznika numer 1 nie stanowiły inaczej, miał zapłacić należność określoną w fakturze w terminie 14 dni od dnia wystawienia faktury (§ 4 ust. 2 umowy). W przypadku otrzymania faktury, faktury korygującej lub noty księgowej, której termin płatności upłynął, odbiorca zobowiązany był do jej zapłaty w terminie 7 dni od otrzymania (§ 4 ust. 3 umowy).

Reklamacje zgłoszone sprzedawcy nie zwalniały odbiorcy z obowiązku uregulowania należności (§ 4 ust. 3 umowy).

Umowa została zawarta na czas określony od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wyraził zgodę na wystawianie faktur w formie elektronicznej, co zwalniało sprzedawcę z obowiązku wystawiania faktur w formie papierowej oraz wyraził zgodę na przysyłanie wszystkich dokumentów drogą elektroniczną na adres mailowy określony w załączniku numer 3 do umowy, tj. (...)

umowa sprzedaży energii elektrycznej dla odbiorców z grup taryfowych A, B numer (...) sp. z o.o./ (...) – k. 6-13 akt, załącznik numer 1 (...) – k. 14 akt, załącznik numer 2 (...) – k. 15 akt, załącznik numer 3 „Osoby upoważnione do bieżących kontaktów w ramach Umowy” – k. 16 akt

W dniu 04 listopada 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w R. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. fakturę numer (...) na kwotę 4 463,35 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 05 grudnia 2016 roku.

Powyższa faktura dotyczyła rozliczenia zużycia energii elektrycznej pobranej w ilości 16,031 MWh w okresie od dnia 02 października 2016 roku do dnia 01 listopada 2016 roku.

W związku z reklamacją złożoną przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. dotyczącą niedotrzymania powyższej faktury, duplikat przedmiotowej faktury został doręczony (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. mailowo w dniu 30 listopada 2016 roku.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. nie uiszczył należności wynikających z powyższej faktury.

faktura numer (...) – k. 17 akt, specyfikacja do faktury numer (...) – k. 18 akt, wydruk wiadomości mailowej z dnia 30 listopada 2016 roku – k. 67-69 akt

W dniu 15 grudnia 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w R. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. fakturę numer (...) na kwotę 4 796,16 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 16 stycznia 2017 roku.

Powyższa faktura dotyczyła rozliczenia zużycia energii elektrycznej pobranej w ilości 17,213 MWh w okresie od dnia 02 listopada 2016 roku do dnia 01 grudnia 2016 roku (na kwotę 4 744,10 złotych).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. nie uiszczył należności wynikających z powyższej faktury.

faktura numer (...) – k. 19 akt, specyfikacja do faktury numer (...) – k. 20 akt

W dniu 06 lutego 2017 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w R. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. fakturę numer (...) na kwotę 5 547,81 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 08 marca 2017 roku.

Powyższa faktura dotyczyła rozliczenia zużycia energii elektrycznej pobranej w ilości 20,065 MWh w okresie od dnia 02 grudnia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. nie uiszczył należności wynikających z powyższej faktury.

faktura numer (...) – k. 21 akt, specyfikacja do faktury numer (...) – k. 22 akt

W dniu 15 grudnia 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w R. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. notę odsetkową numer (...) na kwotę 52,06 złotych z terminem płatności do dnia 16 stycznia 2017 roku tytułem odsetek za nieterminowe uiszczenie należności wynikających z faktur numer (...).

nota odsetkowa – k. 23 akt

Pismem z dnia 13 marca 2017 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w R. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. do zapłaty kwoty 14 742,28 złotych wynikających z faktur numer (...) oraz noty odsetkowej numer (...).

wezwanie przedsądowe wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 24-26 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. mailami z dnia 12 stycznia 2017 roku, z dnia 10 lutego 2017 roku oraz z dnia 17 marca 2017 roku zwracał się do (...) spółki akcyjnej z siedzibą w R. o dostarczenie faktur powyższych faktur, jednakże bezskutecznie.

wydruk korespondencji mailowej – k. 57-59 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. otrzymała odpis pozwu w niniejszej sprawie wraz z załącznikami w dniu 08 grudnia 2017 roku.

zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 49 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 03 października 2018 roku Sąd oddalił wniosek złożony przez prezesa zarządu pozwanego w dniu 02 października 2018 roku (o godzinie 22:51) o odroczenie terminu rozprawy z uwagi na jego stan zdrowia. Sąd miał przy tym na uwadze, że pozwany pouczony został o treści art. 214¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby stron, ich przedstawicieli ustawowych, pełnomocników, świadków i innych uczestników postępowania, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu, wystawionego przez lekarza sądowego i do dnia ogłoszenia wyroku w dniu 17 października 2018 roku osoba uprawniona do reprezentowania strony pozwanej takowego zaświadczenia wystawionego przez lekarza sądowego nie złożyła ani też w żaden inny sposób nie uprawdopodobniła wskazywanej przez siebie okoliczności mającej uniemożliwić stawienie się strony na rozprawie. Jednocześnie Sąd na rozprawie w dniu 03 października 2018 roku oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań pozwanego oraz z zeznań świadka G. M. mając na uwadze, że okoliczność prowadzenia przez strony korespondencji w przedmiocie reklamacji nie była okolicznością sporną, zaś sposób obiegu korespondencji u pozwanego pozostawał bez znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie w świetle rozkładu ciężaru dowodu, zgodnie z którym to na powódzie spoczywał ciężar wykazania, że – stosownie do zapisów umowy – sporne faktury zostały pozwanemu doręczone, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia. Nadto, świadek bez usprawiedliwienia nie stawił się na termin rozprawy mimo prawidłowego wezwania na adres wskazany przez pozwanego. Sąd pominął także dowód z zeznań powoda, albowiem osoby uprawnione do jego reprezentowania nie stawiły się i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności. Sąd miał przy tym również na względzie, że art. 299 k.p.c. przewiduje możliwość dopuszczenia dowodu z przesłuchania stron w przypadku, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, o czym w dalszej części rozważań.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwoty 14 742,28 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 4 398,31 złotych za okres od dnia 06 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, 4 744,10 złotych za okres od dnia 17 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty i 5 547,81 złotych za okres od dnia 09 marca 2017 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 52,06 złotych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty – tytułem zapłaty za sprzedaną pozwanemu energię elektryczną w okresie od dnia 02 października 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku swoje roszczenie wywodząc z zawartej między stronami w dniu 09 czerwca 2015 roku umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Zgodnie z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Stosownie zaś do treści art. 555 k.c. do sprzedaży energii stosuje się przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.).

W art. 555 k.c. ustawodawca przesądza o zaliczeniu umowy sprzedaży energii elektrycznej do umów o charakterze cywilnoprawnym. Umowę tę wyróżnia ekwiwalentność świadczeń, odbiorca zobowiązuje się za dostarczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne energię zapłacić odpowiednią cenę. W związku z tym do umowy sprzedaży energii elektrycznej obok przepisów prawa energetycznego mają zastosowanie także przepisy kodeksu cywilnego w części dotyczącej skutków niewykonania zobowiązań z umów wzajemnych. Odbiorca energii elektrycznej, który nie uiszcza należności za dostarczona energię w terminie, dopuszcza się więc zwłoki w spełnieniu świadczenia.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. podnosił, że zawarł z powodem umowę sprzedaży energii elektrycznej na okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku i po tym okresie powód nie był już sprzedawcą energii elektrycznej dla pozwanego, co jest okolicznością niesporną w sprawie, przy czym wskazać należy, że powód w niniejszym procesie domagał się zapłaty za energię elektryczną sprzedaną pozwanemu w okresie od dnia 02 października 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku, co jednoznacznie wynika z treści dołączonych do pozwu specyfikacji poszczególnych faktur.

Nadto, pozwany zaprzeczył, że otrzymał od powoda załączone do pozwu faktury o numerach (...) wskazując, że zgłaszał powodowi w tym zakresie kilkakrotnie reklamacje telefonicznie, jak i drogą elektroniczną. Podniósł również, że powództwo jako niezasadne powinno być oddalone, albowiem pozwany nie mógł dokonać płatności za usługi, które nie zostały jej przedstawione do rozliczenia.

Mając na względzie powyższe stanowisko pozwanego uznać należało, że pozwany nie kwestionował roszczenia powoda ani co do zasady, ani co do wysokości, nie formułował on bowiem na żadnym etapie postępowania, w tym po doręczeniu odpisu pozwu i spornych faktur, jakichkolwiek zarzutów dotyczących prawidłowości wykonania zobowiązania przez powoda, tj. dostarczenia pozwanemu w spornym okresie energii elektrycznej w ilości wskazywanej przez powoda na wystawionych fakturach o numerach (...), których – co niesporne – nie zapłacił.

Pozwany zarzucał jedynie, że nie otrzymał załączonych do pozwu faktur oraz że kilkakrotnie wnosił o ich dostarczenie, co znajduje potwierdzenie w korespondencji przedłożonej przez strony.

Zgodnie z łączącą strony umowa płatność należności sprzedawcy za energię dostarczoną w poszczególnych okresach rozliczeniowych miała być realizowana na podstawie wystawionej faktury. Odbiorca – pozwany miał zapłacić należność określoną w fakturze w terminie 14 dni od dnia wystawienia faktury (§ 4 ust. 2 umowy), a w przypadku otrzymania faktury (faktury korygującej lub noty księgowej), której termin płatności upłynął, odbiorca zobowiązany był do jej zapłaty w terminie 7 dni od otrzymania (§ 4 ust. 6 umowy). Jednocześnie, jak wynikało z umowy pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wyraził zgodę na wystawianie faktur w formie elektronicznej, co zwalniało sprzedawcę z obowiązku wystawiania faktur w formie papierowej oraz wyraził zgodę na przesyłanie wszystkich dokumentów drogą elektroniczną na adres mailowy określony w załączniku numer 3 do umowy, tj. (...) Na uwadze należy mieć także treść § 4 ust. 3 umowy łączącej strony, zgodnie z którym reklamacje zgłoszone sprzedawcy nie zwalniały odbiorcy z obowiązku uregulowania należności.

Zgodnie z wynikającym z art. 6 k.c. rozkładem ciężaru dowodu, to na powodzie w niniejszej sprawie spoczywał zatem ciężar wykazania, że powód przesłał pozwanemu wystawione za sprzedaną energię elektryczną faktury o numerach (...). Powód w tym zakresie obowiązkowi dowodowemu sprostał jedynie w odniesieniu do faktury numer (...), jak wynikało bowiem z przedłożonej korespondencji mailowej taka faktura została pozwanemu przesłana już w dniu 30 listopada 2016 roku (k. 67-68 akt).

Jednakże okoliczność nie wykazania doręczenia pozostałych faktur nie miała jakiegokolwiek znaczenia dla powstania obowiązku zapłaty za sprzedaną pozwanemu energię elektryczną, miało to bowiem jedynie wpływ na należności odsetkowe, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Umowa sprzedaży ma w polskim prawie charakter umowy konsensualnej. Do przeniesienia własności dochodzi już na podstawie samego porozumienia stron. Samo wydanie rzeczy i zapłata ceny są przejawami wykonania umowy. Jednakże umowa sprzedaży przybiera charakter czynności realnej, gdy jej przedmiotem jest sprzedaż rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, w tym także energii. Do przeniesienia własności konieczne jest wydanie rzeczy oznaczonej co do gatunku, w tym także energii (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 sierpnia 2014 roku, sygn. akt IIISK 56/13), co ma miejsce wówczas, gdy odbiorca (kupujący) odbierze i zużyje określoną ilość energii elektrycznej. Pozwany przy tym – co raz jeszcze należy podkreślić – nie kwestionował w rozpoznawanej sprawie wydania mu przez powoda energii w ilości wskazanej w załączonych do faktur specyfikacjach.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego duplikat faktury numer (...) został doręczony pozwanemu w dniu 30 listopada 2016 roku, zaś niewątpliwie pozostałe dwie faktury pozwany otrzymał najpóźniej wraz z odpisem pozwu doręczonym mu w dniu 08 grudnia 2017 roku (zwrotne potwierdzenie odbioru odpisu pozwu przez pozwanego – k. 49 akt), a zatem od tego dnia był zobowiązany do zapłaty za energię elektryczną dostarczoną mu przez powoda w spornym okresie w ilości wskazanej w specyfikacji do przedmiotowych faktur, skoro okoliczności tych (dostarczenia energii elektrycznej, jej ilości i ceny) nie kwestionował.

Mając na uwadze powyższe okoliczności w punkcie pierwszym wyroku Sąd na podstawie art. 535 k.c. w związku z art. 555 k.c. w zw. z art. 4 i art. 7 ustawy z dnia z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) w zw. z art. 482 k.c. zasądził kwotę dochodzoną niniejszym postępowaniem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych – w przypadku faktury numer (...) liczonymi od dnia następnego po dniu płatności wskazanym na tej fakturze (tj. od dnia 06 grudnia 2016 roku), a w przypadku pozostałych faktur – liczonymi od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu wraz z załącznikami, zaś od skapitalizowanych odsetek wskazanych w dołączonej do pozwu nocie odsetkowej – odsetki ustawowe za opóźnienie liczone za okres od dnia wytoczenia powództwa, tj. od dnia 08 września 2017 roku, stosownie do dyspozycji art. 482 k.c.

W pozostałym zakresie, tj. co do żądania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 4 744,10 złotych za okres od dnia 17 stycznia 2017 roku do dnia 07 grudnia 2017 roku i od kwoty 5 547,81 złotych liczonych za okres od dnia 09 marca 2017 roku do dnia 07 grudnia 2017 roku, Sąd powództwo oddalił na podstawie powyższych przepisów stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. zdanie drugie w zw. z art. 108 k.p.c. uznając, że powód uległ nieznacznie swojemu żądaniu (jedynie w odniesieniu do części żądania odsetkowego) i zasądzając od pozwanego jako strony przerywającej na rzecz powoda kwotę 3 917 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu obejmujących opłatę sądową od pozwu w kwocie 300 złotych, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 złotych ustalone zgodnie z § 2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 02 listopada 2018 roku